HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

זו חדייב נהר גוזן וכו' מוכי חידקי ודומקיא: לפסול. רובן ממזרים שנטמעו [ד] עשרת השבטים בעובדות כוכבים וניהן הרי הן כישראלים ונוהג בהן איסור ממזרות והן לא מזהרו ונשמו זה ממומו לו נתנו והרי הן ממזרים: **כי אמריסה קמיה דשמואל.** עד השתא מילתיה דרב יהודה [ה] (משמיה דרב חסדא [ו] קאמר [ז] ואחר פטירתו של רב חסדא בא לפני שמואל) וקאמר כי הדר אמריתה להא דרב חסדא קמיה דשמואל דמשמע לקדושין **אמר ברך הבא מישראלים קרוי בנך ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה.** דנפקא לן מכי יסיר את בנך מאחרי (דברים ז) ולא כתיב כי תסיר את בנך אלמא לאו אתבא לא נפקא לן מקרא דלכ"ע היה לו לומר כי העובדת כוכבים תסיר ס"מ דאי נמי יולדת בן לעבודת כוכבים לא בנך מיקרי ולא קריין ביה כי תסיר את בנך הילכך עובדי כוכבים גמורים הם: **והילדה נשות.** שנשבו ונשתוש עובדי כוכבים והולידו מהם: **ואמר רבינא.** לקמן בפ"ב (דף כג.) בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך דכתיב בתך לא תתן לבנו כי יסיר את בנך מאחרי מלמד שכתב כי תסיר ס"מ לתבתך לא תתן לבנו קאי והכ"ק שמע מינה תלת לו בן ויסירנו הלמד מאחרי וקא קרי ליה בנך ולימות לקידושין: **דסחוה דרא.** לעשרת השבטים: **לילעטרויי לילעטרו.** [ח] נגקע לחמן מלקלוט זרע ונעשו עקרות: **לילעטרו.** לשון ניקוע כמו [ט] טיליע חריפי למלרי זיקי (ע"ז ד' ב.) וכמו ליריע לחיטי (פסחים דף מ.): **יומח עקרות.** משום לממזרים הם ומטמעים בישראל ופוסלים לותן: **היינו תרמוד היינו שמוד.** ולקמן הת תרוד לת תריב כולה: **לחילפוי לחילפוי.** כשחרפה מכלן נכפלה ונינגית מכלן: **וקא סוי.** מקשה: **אמר.** עולא עליה דרב המנונא כמה הוא גדרא ומה גברא כמה הוא גדול: **לי לאו דהרפניא מאתיה.** שאינם מיוחסים: **שכלו פוניס שם.** כל פסולין שאין מולאין משה פוגין והולכין שם: **והיה עמוקה.** ועשה לדבר זה יותר מגיהנם לשילו ליורדי גיהנם אינה תקנתא דכתיב מיד שאול אפדם ממות אגאלם ואילו פסול דידהו לית להו תקנתא: **משום פסולי דמישון.** שקורהה לה ומתערבין בהן ואמר בפרק עשרה יוחסין (קידושין עג:) מישון מתה ושתם מפרש פסולייהו: **קנה רבה וקנה זוטא.** ליפה גדולה וליפה קטנה שניהם מעוותים כלומר כל הפסולין מתגלגלים ויולדים לשאול ומשאול לתרמוד כלומר שאול לתרמוד וטעמא ומתגלגל משאול לתרמוד וטעמא כדלעיל לשילו ליורדי גיהנם אינה תקנתא ולפסול לידהו אין טהרה: **מגדר.** מתגלגל:

הדרן עלך חמש עשרה נשים

כיצד אחת שתם היה בעולמו. פוטרת צרתה: **וגולד להם אח.** ומשלה זקוקה ליבם ועליו לפוטרה משום אחת שלא היה בעולמו: **ואח"כ ייבם השני את אחת מהם: הרחשונה.** זו היא אחת [י] לשונן שנפלה לפניו כבר פעם אחת: **יולחה.** ונפטרת מזה משום אחת אחיו שלא היה בעולמו כו': **עשה בה.** זה שמת תחלה ולא הספיק לכונסה עד שמת: **שניה חולצת.** ולא מיפטרת משום צרת ערוה דלאו לצרתה ממש היא: **ולא מייבמת.** דתחלה קודם מקנת אחיו לצרת ערוה במקנת מדרבנן: **גמ' מלן דתני רחשונה.** מלן דקרי לה רחשונה להך שנפלה לפני לוי שני פעמים לא שניה לא מחתנא: רחשונה

ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה. פירש בקונטרס דמדכתב כי יסיר ולא כתב כי תסיר משמע דלא קפי אחתו לא תקח לבנך דלמי [א] יולדת בן לעבודת כוכבים לאו בנך מיקרי ולא קריין ביה כי תסיר את בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה. וקשה לר"ת דקאי וה"ק שמע מלא בן ויסירנו האב מאחרי אחותו קרוי בנך וקשה לר"ת לפירושו דפי' בנך [ב] קרוי בנך היינו בנך הבא מן הישראלית אחרי עובד כוכבים דעליה קאי כי יסיר ולא"כ אמאי מייתי ואמר רבינא בן בתך כו' הרי הן ממש דברי שמואל ורבינא נמי מאי קאמר [ג] ס"מ מדר' יוחנן מה שייך לומר ס"מ הן ממש דברי רבי יוחנן ואומר ר"ת דכי יסיר אחותו לא תקח לבנך קאי וכי קאמר כי יסיר האותן את בנך מאחרי ויסירו הסרה שתין הוצע מתייחס אחר בנך אלא אחר העובדת כוכבים דאין קרוי בנך אלא בנה ושמואל ורבי יוחנן לא פירשו כלום בעובד כוכבים הבא על בת ישראל אלא רבינא מדקדק דבן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך מדלא כתב כי יסיר את בתך ס"מ דאית בה הסרה משום דמתייחס אחריה ואין נראה לר"י דכי יסיר משמע כמו הסרה מאת הקב"ה כדמתרגמי' אחי יטעי יתה ודרשי' נמי מכי יסיר לרבות כל המסיריס ועוד פירש ר"ת בע"ז דשמואל ורבי יוחנן דייקי מכי יסיר את בנך דמשמע דוקא על הסרתו הקפיד הכתוב אלא יטעהו ולא על הסרת בן בנו דכיון דבא מן העובדת כוכבים אין קרוי בנך אלא בנה מדלא כתיב כי יסירם או כי יסיר בנך וחזרנו מאחרי ורבינא דייק ס"מ בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך דדוקא בבנך (ה) כי יסיר את בנך למעוטי זרעו אבל בבתך אפי' זזרעו ים למוס להסרה:

פסולי דמישן משום פסולי דתרמוד. והא דאמר בפרק שני דקדושין (דף מט:) עשרה קנין עזות ילדו לעולם תשעה נטלה מישן וחמת כל העולם פי' לפי שהן ממזרים הם דלא נקט תרמוד דפסולין יותר שמא משתרבוד למישן עד שגדלו יותר מתרמוד ושמא בתרמוד היו רוב עובדי כוכבים ובמישן רוב ישראל:

משאול לתרמוד. שאול קורא [ו] בבל לפי שתמילה גלו כולם לבבל כשרים ופסולים ומבבל הלכו כל הפסולים לתרמוד כדאמר בעשרה יוחסין (קדושין סט:) דלא עלה עזרא מבבל עד שעשאה כפולת נקיה ומונה כשדר שהלכו הפסולים מזו לזו כמו שהקב הולך ומתגלגל מכאן לכאן:

הדרן עלך חמש עשרה נשים

כיצד. עשה בה מאמר. דסיפא (דף יח:) לא משטירך דמריעא שמעי' לה דלא מיידי דמתני' ליה בריעא תנא להו נמי בסיפא: **מאן דתני רחשונה לא משתבש.** הכא לא בעי מאן דתני רחשונה דמשום אחת שלא היה בעולמו כדדייק בריש מס' ע"ז (דף ג. ושם) מאן דתני מידיהן מ"ט לא תני עידיהן להתם בעי משום דה"ל למיתני לשון עדות כדכתיב יתנו עדיהן וילקו וכתב רשב"ם עדיף הדר פריך מאן דתני עידיהן מאי טעמא לא תני לידיהן: אחת

ד) [ע' קידושין עב.], ג) [ע"ם], ג) לקמן כג. קידושין סח:, ד) ל"ל בעוה עשרת השבטים בעובדי כוכבים פי' רש"ל, ה) והרש"ל מקיים גירסת זו, ו) ל"ל למחר, ז) הוא יין נסך, ח) נגך כו' קרוי. יעב"ץ, ט) פי' עמוקה כשאול,

תורה אור השלם

1. בְּיֵי בְּגָדוּ כִּי בָנִים זָרִים יָלָדוּ עַתָּה יֹאכְלֵם חֹדֶשׁ אֶת חֶלְקֵיהֶם: הושע ה ז
2. מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם מִמָּוֶת אֶגְאָלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מָוֶת אֱהִי קָטָבֶךָ שְׁאוֹל נֹחַם יִסָּתֵר מֵעֵינָי: הושע יג יד

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ס"ל נגך (הבא מן ישראלים) תא"מ וכ"ה בתוספות מבואר דלא גרסי ליה אבל בפוף פ' האומר מפורש דגרסי ליה בתוס' ע"ז דף ס"ח ע"ב: (ו) שם מה גברא ומה גוברייה פ' נאו: (ז) רש"י ד"ה כי אמריתה וכו' דכ"ע יודא משמיה דרב אסי משכא לאחר פטירתו של רב אסי בא לפני שמואל וקאמר כי הדר: (ח) ד"ה לילעטרויי לילעטרו בפקנ. כ"כ כמו בע"ז דף למ"ד: (ט) ד"ה הלילעטרו זו היא גסא אחיו הראשון שנפלה לפניו: (י) תוס' ד"ה ואין נגך וכו' דאי נמי יולדת בן: (א) בא"ד מאי קאמר ס"מ. כ"כ לקמן דף כ"ג ע"ש: (ב) בא"ד דדוקא בבנך כתיב כי יסיר את בנך למעוטי זרעו:

מוסף רש"י

בנך הבא מן הישראלית קרוי בנך. כתיב בתך לא תתן לבנו וכתיב לא תקח לבנך, וסמיך ליה כי יסיר את בנך, מלמד שכתיב כי יסיר את בתך משמע דבן העולד לעובד כוכבים מבתך קאמר שיסירנו העובד כוכבים מאחריו, ושמעינן דבן בתך לפילו מן העכו"ם קרוי בנך, ואין **בנך הבא** מן **העובדת כוכבים קרוי בנך**, מלמד כתיב נמי כי תסיר את בנך, דמשמע בן העולד מ